

nok, at det lidet vil nytte at sætte Skildvagt ved Krudtkammeret, da den Gnist, som skal frembringe Explosionen, vistnok alligevel vilde vide at finde Vej til Krudtet. Jeg skal ogsaa med Hensyn til denne Paragraph tillade mig at bemærke, at den ikke findes i den norske Presse-Lovgivning, uden Tvivl fordi man der ikke har fundet det nødvendigt at optage en saadan Bestemmelse. Subsidiariter har jeg tilladt mig at foreslaae en anden Redaction af Paragraphen, nemlig saaledes: „Af ethvert Skrift skal Bogtrykkeren, samtidigt med at Skriftet fra Trykkeriet udleveres, tilstille Stedets Politidyrighed et Exemplar, der inden en Maanedes Forløb tilbageendes. For Overtrædelse heraf straffes Bogtrykkeren med Bøder fra 5 til 50 Rbdtr.“ Derfom man ikke vil gaae ind paa aldeles at forkaste denne, saa vil jeg dog meget tilraade det, som jeg her har foreslaaet, hvoraf Comiteen er gaaet ind paa en vigtig Deel, nemlig at der istedetfor „inden“ skulde staae „samtidig“. Jeg har tilføjet, at det Skrift, som fra Trykkeriet udleveres, skulde atter tilbageleveres; jeg har gjort dette af Hensyn til at de Skrifter, som skulle afleveres, ikke ville være indskrænkede til det Omfang, som tidligere har været bestemt, nemlig 24 Ark; her er nemlig talt om alle Skrifter, og jeg mener ikke, at der kan være nogen Anledning til at overlade Politimesteren til Gien- dom Bærker, som kunde være af betydelig Værdi for Cieren, ovenikjøbet hvis hertil maatte komme Kunstværker, hvorom der er talt i det Følgende, men at det var tilstrækkeligt, at han erholdt dette til Gjennemsyn og derefter tilbageleverer dette. Da jeg maa

antage de Forseelser, som i Anledning af denne Paragraph begaaes, for meget ringe, saa har jeg tilladt mig at foreslaae en betydelig Medsættelse af Mulcterne, ligesom jeg ogsaa ikke har ønsket, at der skulde opstilles nogen Række af andre Ansvarlige efter Bogtrykkeren, da det, efter hvad der tidligere er yttret, ved mange Midler vil blive muligt og navnlig ved dem, som i Loven ere anviste, at faae at vide, hvem Bogtrykkeren er, og det derfor vilde være høist besværligt, dersom Andre skulde, uden at have den mindste Anelse om, at de have begaaet noget Ulovligt, kunne drages til Ansvar derfor. Med Hensyn til § 6 kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Jeg erindrer ikke, om § 7 var optagen med i dette Affnit (Formanden: Jo, § 7 inclusive). Jeg har tilladt mig at foreslaae, at kun det første Punktum af denne Paragraph skulde beholdes, da jeg maa antage, at det indeholder, hvad der vil være tilstrækkeligt, og hvad der alene vedkommer trykte Sager. Forsaavidt at det er bestemt, at Kunstværker kunne indtages under de Bestemmelser, som Udskiftet omhandler, da kan jeg paa ingen Maade finde det hensigtsmæssigt, ligesom de Bryderier, der derved ville forvoldes Kunstnerne, maatte anses for meget beklagelige og hemmende i deres frie Virksomhed. Jeg formoder, at denne Bestemmelse har sit Forbillede i Bestemmelserne i den norske Presselov; men jeg skal dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at det mulig kunde beroe paa en Misforstaaelse, naar Udtrykkene i den norske Presselov have faaet den Udvidelse og Fortolkning, som de have her.